

Metodyka pracy opiekuńczo-wychowawczej II - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Metodyka pracy opiekuńczo-wychowawczej II
Kod przedmiotu	05.7-WP-PPOW-MET2
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	podyplomowe
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2016/2017

Informacje o przedmiocie	
Semestr	2
Liczba punktów ECTS do zdobycia	4
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	<ul style="list-style-type: none"> • dr Anna Szczęsna-Szeib • dr Elżbieta Turska

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	-	-	10 (w tym jako e-learning)	0,67 (w tym jako e-learning)	Egzamin
Konwersatorium	-	-	30 (w tym jako e-learning)	2 (w tym jako e-learning)	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Cel główny: Rozbudzenie metaumiejętności oraz umiejętności metodycznych w wymiarze pracy opiekuńczo-wychowawczej:

Cele szczegółowe W: słuchacz: będzie znał teoretyczny kontekst metodyki pracy opiekuńczo-wychowawczej, miał świadomość wpływu metod pracy na cechy osobowości wychowanków, będzie wiedział jak kształtować modelowo organizację placówki opiekuńczo-wychowawczej, będzie posiadał wiedzę z zakresu dynamiki procesu grupowego i wykorzystania tej wiedzy w kontekście doboru metod pracy opiekuńczo-wychowawczej, Będzie znał wyznaczniki efektywności procesu opiekuńczo-wychowawczego i będzie potrafił je optymalizować w swojej pracy; Kon.: Poznanie i adekwatne, refleksyjne zastosowanie metod i form pracy opiekuńczo-wychowawczej; rozwijanie umiejętności przygotowania dokumentacji pracy opiekuńczo-wychowawczej (scenariusze zajęć); uświadomienie indywidualnych zasobów i ograniczeń w pracy opiekuńczo-wychowawczej; rozwijanie umiejętności interpersonalnych potrzebnych w pracy opiekuńczo-wychowawczej.

Wymagania wstępne

-

Zakres tematyczny

PROGRAM WYKŁADÓW :

1. Ogólne metodyczne konteksty pracy opiekuńczo-wychowawczej. Relacja wiedzy ogólnej, metodycznej i praktycznej.
2. Metody oddziaływań opiekuńczych i wychowawczych a cechy osobowości wychowanków,
3. Dojrzałość interpersonalna a metody pracy opiekuńczo-wychowawczej
4. Alternatywne metody pracy opiekuńczo-wychowawczej.
5. Modele organizacji placówek opiekuńczo-wychowawczych w aspekcie metodycznym.
6. Dynamika spotkania opiekuńczo-wychowawczego.
7. Umiejętności metodyczne i metaumiejętności pedagoga. Warsztat pracy.
8. Planowanie pracy opiekuńczo-wychowawczej. Zasady konstruowania scenariuszy. Dokumentacja pedagoga.
9. Konwersatoria :
10. Planowanie i wykorzystanie czasu wolnego w pracy opiekuńczo-wychowawczej.
11. Konflikty i sposoby ich rozwiązywania w pracy opiekuńczo-wychowawczej: przyczyny powstawania konfliktów, metody i formy radzenia sobie z sytuacjami konfliktowymi.
12. Optymizm jako strategia radzenia sobie z sytuacjami trudnymi.
13. Budowanie obrazu własnej osoby w oparciu o relacje w grupie. Wzmacnianie poczucia własnej wartości.
14. Style prowadzenia grupy i rola wychowawcy: rozpoznawanie indywidualnych stylów prowadzenia grupy, specyficzne umiejętności prowadzącego grupy.
15. Dokumentacja w pracy opiekuńczo-wychowawczej.
16. Samodzielna realizacja zajęć wychowawczych według przygotowanych scenariuszy.

Metody kształcenia

Praca w grupach, gry dydaktyczne, inscenizacje, gry symulacyjne, praca z książką, metody ekspresyjne, dyskusja, burza mózgów, wykład dialogowy.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma elementarną wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań opiekuńczo-wychowawczych, normach, procedurach stosowanych w różnych obszarach działalności pedagogicznej.	• K_W16	• obserwacja i ocena aktywności na zajęciach • hospitacja samodzielnie realizowanych zajęć wychowawczych w wyznaczonej grupie (kryteria oceny: adekwatność doboru metod i form pracy z grupą; przemienność aktywności, tempa pracy, form organizacyjnych, realizacja postawionych celów, zastosowanie założeń etycznych w pracy z grupą.)	• Wykład • Konwersatorium
potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań.	• K_U02	• obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Wykład • Konwersatorium
potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności pedagogicznej, szczególnie opiekuńczo-wychowawczej.	• K_U09	• obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Wykład • Konwersatorium
potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania, interpretowania oraz projektowania strategii działań pedagogicznych; potrafi generować rozwiązania konkretnych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań	• K_U10	• obserwacja i ocena aktywności na zajęciach • ocena samodzielnie przygotowanych scenariuszy zajęć wychowawczych (kryteria oceny: formułowanie adekwatnych celów zajęć, dobór odpowiednich do tematu metod i form pracy, innowacyjność, twórczość) • hospitacja samodzielnie realizowanych zajęć wychowawczych w wyznaczonej grupie (kryteria oceny: adekwatność doboru metod i form pracy z grupą; przemienność aktywności, tempa pracy, form organizacyjnych, realizacja postawionych celów, zastosowanie założeń etycznych w pracy z grupą.)	• Wykład • Konwersatorium
wykorzystuje zdobytą wiedzę do rozstrzygania dylematów pojawiających się w pracy zawodowej.	• K_U13	• obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Wykład • Konwersatorium
ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki.	• K_K03	• obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Wykład • Konwersatorium
ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej.	• K_K04	• obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Wykład • Konwersatorium
potrafi pracować w zespole; umie przyjmować i wyznaczać zadania; jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne; jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i nie będącymi specjalistami w danej dziedzinie.	• K_K08	• obserwacja i ocena aktywności na zajęciach • ocena aktywności w małych grupach	• Konwersatorium

Warunki zaliczenia

- ocena samodzielnie przygotowanych scenariuszy zajęć wychowawczych (kryteria oceny: formułowanie adekwatnych celów zajęć, dobór odpowiednich do tematu metod i form pracy, innowacyjność, twórczość)
- hospitacja samodzielnie realizowanych zajęć wychowawczych w wyznaczonej grupie (kryteria oceny: adekwatność doboru metod i form pracy z grupą; przemienność aktywności, tempa pracy, form organizacyjnych, realizacja postawionych celów, zastosowanie założeń etycznych w pracy z grupą.)
- Ocena końcowa: średnia ocen końcowych

Literatura podstawowa

1. Gajewska G. (2009). Pedagogika opiekuńcza. Elementy metodyki. Zielona Góra.
2. Gajewska G., Doliński A. (2007) Teoretyczno-metodyczne aspekty warsztatu pedagoga, Tom 1, Zielona Góra.
3. Kamińska U. (2002), Metodyka pracy wychowawczo-opiekuńczej. Katowice
4. Vopel K.W. (1999). Poradnik dla prowadzących grupy. Kielce.
5. Każdorazowo uaktualniana i przekazywana słuchaczom przez prowadzącego.

Literatura uzupełniająca

1. Gajewska G., Doliński A., Szczęsna A., Turska E., (2002-2016). Teoretyczno-metodyczne aspekty zajęć wychowawczych z dziećmi i młodzieżą T.1-12, Zielona Góra.
2. Diemut H. (2002). Łagodzenie konfliktów w szkole i w pracy z młodzieżą: poradnik do treningu mediacji. Kielce;
3. Król – Fijewska M. (2007). Stanowczo, łagodnie, bez lęku, Warszawa.
4. Nęcka E. (1998) Trening twórczości. Podręcznik dla psychologów, pedagogów, nauczycieli. Kraków; Schenk C. (1996). Relaksacja-sposób na stres, Warszawa.
5. Vopel K.(2003) Jak pobudzić kreatywność grupy, Kielce.
6. Oyster C.K. (2002), Grupy, Poznań.
7. Hamer H.(1994), Klucz do efektywności nauczania, Warszawa.
8. Dąbrowska-Jabłońska I.(red.) (2006) Terapia dzieci i młodzieży. Metody i techniki pomocy psychopedagogicznej, Kraków.
9. Każdorazowo uaktualniana i przekazywana słuchaczom przez prowadzącego.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr hab. Grażyna Gajewska, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 30-12-2016 22:09)

Wygenerowano automatycznie z systemu SyllabUZ